

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **Ing. J. Š. a spol.** vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 56/2012 o návrhu na odňatie a prikázanie veci rozhodol podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

t a k t o :

Trestná vec obžalovaného Ing. J. Š. a spol. sp. zn. 3 To 56/2012 sa **n e o d n í m a** Krajskému súdu v Trenčíne.

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh obžalovaného Ing. J. Š. podľa § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3 To 56/2012 a jej prikázanie inému krajskému súdu v Slovenskej republike.

Poukázal na to, že obžalovaný Ing. J. Š. opakovane vznáša námietky zaujatosti proti nemu ako predsedovi odvolacieho senátu, ktorý má rozhodovať o odvolaní okrem iného i tohto obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo 16. septembra 2011 sp. zn. 8 T 47/2006. O námietke obžalovaného rozhodol senát Krajského súdu v Trenčíne uznesením z 18. septembra 2013 sp. zn. 3 To 56/2012, ktorým vyslovil podľa § 31 ods. 1 Tr. por., že JUDr. Rastislav Vranka, predseda odvolacieho súdu, nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci proti obžalovanému Ing. J. Š. a spol. vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3 To 56/2012. Keďže

obžalovaný Ing. J. Š. podaním zo 16. septembra 2013 opakovane už po tretíkrát navrhol vec odňať Krajskému súdu v Trenčíne, predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom preskúmal podaný návrh obžalovaného Ing. J. Š. a procesný spis a zistil, že nie sú dané „dôležité dôvody“ na tzv. delegáciu veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Doterajšie podania obžalovaného smerujú k tomu, aby odvolací súd nemohol vo veci konať a rozhodnúť. Tento záver vyplýva z doterajšieho priebehu odvolacieho konania, keď opakovane žiadal o zmenu príslušnosti krajského súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach proti rozsudku súdu prvého stupňa. Nový návrh podal napriek tomu, že uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. decembra 2013 sp. zn. 1 Ndt 17/2012 a z 9. júla 2013 sp. zn. 2 Ndt 11/2013 bolo rozhodnuté, že pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. nie sú splnené zákonné podmienky, preto vec nebola odňatá Krajskému súdu v Trenčíne.

Z predchádzajúcich podaní i z teraz podaného návrhu možno vyvodiť, že na základe rôznych indícií a informácií má obavu, že krajský súd je voči nemu zaujatý a má inštrukcie, aby rozhodnutie okresného súdu bolo „potvrdené“. Pri porovnaní skorších podaní s prejednávaným návrhom ide iba o obmenu osôb, ktoré majú potvrdiť jeho hodnoverným spôsobom nedoložené obavy zo zaujatosti konajúceho odvolacieho súdu. Vyslovuje rôzne podozrenia, ktoré majú spochybniť zákonný senát tak, aby ten nemohol vo veci konať a rozhodnúť. Navyše zmenou obhajcov, predkladaním lekárskeho správ dochádza k mareniu nariadeného termínu verejného zasadnutia.

V tejto súvislosti najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že príslušnosť súdov a sudcov na konanie a rozhodovanie neurčuje obžalovaný, ale je zakotvená v ustanoveniach Trestného poriadku. Možno ju zmeniť len výnimočne, avšak nie na želanie obžalovaného, ale len z „dôležitých dôvodov“, na ktoré už bolo dôsledne poukázané v uvedených rozhodnutiach najvyššieho súdu v predmetnej veci. Keďže takéto dôvody nie sú dané, najvyšší súd nezistil zákonné podmienky na tzv. delegáciu veci inému krajskému súdu.

Samotná obava obžalovaného a jeho nepodložené indície nemôžu zmeniť prezumpciu, že sudcovia odvolacieho súdu rozhodujú o odvolaniach proti rozsudku súdu prvého stupňa neustranne a nezaujato, tak ako to vyplýva zo stavu veci a zákona.

Napokon najvyšší súd pri prípadných ďalších námietkach považuje za potrebné upozorniť na dôsledné dodržiavanie ustanovenia § 23 ods. 3 Tr. por. Samotný návrh procesnej strany na odňatie a prikázanie veci nebráni súdu vykonať nariadený úkon trestného konania v prípade, že neobsahuje „dôležitý dôvod“ v zmysle ods. 1 § 23 Tr. por. Treba pritom dôsledne skúmať, či nejde o účelové predlžovanie trestného konania. Pokiaľ je návrh založený po obsahovej stránke na tých istých dôvodoch, hoci formálne vyjadrených iným spôsobom, o ktorých už bolo rozhodnuté, o takomto návrhu súd nekoná.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 29. októbra 2013

JUDr. Emil B d ž o ch, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová